

TANFOLYAM

Hajladozik az ablakom.
Valami orgonaszínű virág,
talán éppen orgona – nem tudom,
mikor nyílik, bár a májusról lenne azért
egy-két szavam.

Hogy például mennyire vérzik,
ha kaparom, és mégis
mennyire jó,
a gesztenyék zölden zsúrnak,
aztán barnán, beethovenesen.

És hogyan kell megnyugodni,
ez persze már kérdés, nem állítás,
de most nem nyelvtanórán vagyunk.

Hogyan kell elengedni valamit,
és nem bánni, hogy vissza nem tér soha.
Nem harcolni semmi ellen,
csak boldog lenni, mint ötezer keleti szerzetes
különféle Himalájákon és Tibeteken.

Hogyan kell nem vakarni,
nem örülni annak, ha vérzik,
ujjongani, legyen bár zöld vagy barna,
zsúrjon vagy guruljon.

Erre a tanfolyamra még
azért beneveznék,
hátha nem késő.

ÉJSZAKA

Cementhártya a gödröket,
belepi a jelen a múltat.

És hol vannak még a
fejnélküli lovasok,
ügetésükben semmi
futónövényes romantika.

Év vége van, ideje a
lelkifurdalásnak,
bizonygatásnak önmagam előtt –
micsoda fórum!

Te csak röpködj és cipelj.

Pihepille a
cementes éjszakában.